

оубо тебѣ: помилуй мѧ, и прости ми прегрѣшєніѧ моѧ
вѡльнаѧ и невѡльнаѧ, ѡже словомъ, ѡже дѣломъ, ѡже
вѣдѣніемъ и невѣдѣніемъ: и сподоби мѧ неосужденно
прислѣтити се прислѣстѣхъ твоихъ тѣнствѣхъ, во
ѡстакленіе грѣхѡвъ и въ жизнь вѣчнѡю.

Тѣже: Вечери твоѣѧ тайныѧ, днесь снѣ бжѣихъ, причастника мѧ
прими: не во врагомъ твоимъ тайнѣ повѣмъ, ни лобзаніѧ
тѣ дамъ ѡко Ісуса, но ѡко разбойника исповѣдаю тѧ: помилуй
мѧ, Гдѣ, во цркви твоѣмъ.

Да не въ сѣдѣхъ нѣхъ во ѡсужденіе вѣдетъ мнѣ причащеніе стѣхъ
твоихъ тѣнствѣхъ, Гдѣ, но во ѡстакленіе души и тѣла.

И тѣко причащаются въ рѣкахъ держимаго со страхомъ и вѣщамъ
оутверженіемъ. Тѣже воставъ, пріемлетъ ѡбѣма рѣками съ покрѡвцемъ стѣхъ по-
чирѣ, и причащаются трижды и з негѡ, глагола:

Чтныѧ и стѣхъ крѡве Гдѣ бжѣи и спѣса нашегѡ іиса хрѣта,
причащаются ѡзъ рѣвъ бжѣихъ, сщєнникъ ѡмѣхъ, во ѡстакленіе
грѣхѡвъ моихъ, и въ жизнь вѣчнѡю, ѡмѣхъ.

И тѣко еко оутѣхъ, и сщєннаго почирѣ въ рѣкѣ держимымъ покрѡвцемъ
(платомъ) ѡчѣрѣ, и глаголетъ:

Гѣ прикоснѣ се оутѣхъ моимъ, и ѡнѣметъ беззаконіѧ
моѧ, и грѣхѣ моѧ ѡчиститъ.

Тѣже призываетъ діакона, глагола: Діаконе, прѣстѣпи.

И діаконъ приходитъ и поклоняетъ сщєннику, глагола:

Сѣ приходѣ къ безмѣртномѣ Црю. И: Преподѣждѣ ми, владыко,
чертѣю и стѣю крѡвь Гдѣ и бжѣи и спѣса нашегѡ іиса хрѣта.

И глаголетъ сщєнникъ:

Причащаются рѣвъ бжѣихъ діаконъ, ѡмѣхъ, чтныѧ и стѣхъ крѡве Гдѣ и бжѣи и спѣса
нашегѡ іиса хрѣта, во ѡстакленіе грѣхѡвъ екоихъ, и въ жизнь
вѣчнѡю.

Благодаримъ тѧ, вѣко...

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služeb-
níků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme
s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživují-
cím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Ektenie za katechumeny:

Diákon: **Katechumeni, modlete se k Hospodinu!**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Věrní, modleme se za katechumeny, aby Hospodin smiloval se nad nimi.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby je naučil slovu pravdy.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby zjevil jim evangelium spravedlnosti. (Při tom kněz rozprostře vrchní díl antiminsu.)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby sjednotil je se svatou svou obecnou a apoštolskou církví.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Spasiž je, smiluj se nad nimi, zastaň se jich a ochraňuj je, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Katechumeni, skloňte hlavy své před Hospodinem! (A diákon odstoupí před ikonu Spasitele.)

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Hospodine, Bože náš...

Лѣиѣ: Тѣбѣ, Гдѣ.

Молѣтѣ ѡ ѡглашеннѣхъ прѣжде свѣтѣго возношенїа:

Гдѣ Боже нашъ, ѣже на высѡкихъ живѣи и на смиреннѣхъ призирѣи, ѣже спасенїе родѣ чловеѣческому низпоглавїи, единокорѣннаго сына твоего и Бога, Гдѣ нашего Иисуса Христа: призири на рабы твоя ѡглашеннѣхъ, подклонѣшисѣ тѣбѣ со всѣхъ кѣхъ, и сподоби ѣхъ во время благополучное бани пакнѣвѣтїа, ѡсѣвѣнїа грѣхѡвѣхъ и ѡдежди нечлѣвѣчїа: соедини ѣхъ свѣтѣи твоеи, соборнѣи и апѡстольствѣи цѣркви, и сопричти ѣхъ избрѣанному твоему стаду.

Возглашенїе:

А и тѣи съ нами слава тѣхъ пречестнѡе и великолѣпѡе ѣма твое, Отца и сына и свѣтѣго дѣха, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвѣхъ.

Лѣиѣ: ѣмїнь.

И простирѣтѣхъ ангѣлїи свѣщеннїкѣхъ.

Дїаконѣхъ глаголетѣхъ: Ѣлицы ѡглашеннїи, ѣзыдїте.

Ѣще ли ѣсть вторїи дїаконѣхъ, возглашетѣхъ и тѡи: Ѣглашеннїи, ѣзыдїте.

Тѣже пакнѣ перкѣи: Ѣлицы ѡглашеннїи, ѣзыдїте. Да никтѡ ѡ ѡглашеннѣхъ: Ѣлицы вѣрнїи, пакнѣ и пакнѣ мїромѣхъ Гдѣ помолїмѣ.

Лѣиѣ: Гдѣ, помїлѣи.

Ѣще ли же єдинѣхъ ѣсть тѡїи дїаконѣхъ, или ѣще іерейєхъ слѣжитѣхъ безѣ дїакона, тогда глаголетѣхъ єще:

Ѣлицы ѡглашеннїи, ѣзыдїте: ѡглашеннїи, ѣзыдїте: Ѣлицы ѡглашеннїи, ѣзыдїте: да никтѡ ѡ ѡглашеннѣхъ, Ѣлицы вѣрнїи, пакнѣ и пакнѣ мїромѣхъ Гдѣ помолїмѣ.

Лѣиѣ: Гдѣ, помїлѣи.

Благодарїмѣхъ тѣ, Гдѣ...

Кнѣзъ, жєhnaje вѣлоу воду, дї:

Рожеhnана будїжъ вѣручностъ свѣтѣхъ твоѣхъ, вѣдѣчѣхъ, нынѣ и прїстѣ, азъ на вѣкѣ вѣкѡвѣхъ. Amen.

Дїаконъ пакъ влѣвѣ, колїкъ же потреба, на зпѣсобъ крїже до свѣтѣго калїха, рѣка:

Вѣручностъ вїры полна Духа Свѣтѣго. Amen.

Одложївъ збылоу горькоу воду, стоїтѣ поближѣ.

Кнѣзъ пакъ рїка: Дїаконѣ, прїступ!

Дїаконъ прїстѡупївъ, поклонїтѣ се збожнѣ, просїтѣ за одпуштѣнїе и покладѣтѣ правѡу руку длани вѣзгѣру на лѣвую длѣнь со словѣ:

(Hле, прїстѡупїтѣ къ несмѣртелнѣму Крѣли и Богу нашѣму.) Пѡдежъ мї, владѣко, драгоцѣннѣе а свѣтѣ Тѣло Пѣна а Бога и Спасїтеле нашѣго Жеїше Крїста.

Кнѣзъ пакъ (роzpѣлївъ опѣтнѣ чѣстїцї «CHS») вѣзме свѣтѣ хлѣбъ, дѣвѣтѣ жеї дїаконѡвї на длѣнь а прѣвї:

Дїаконѡ (ѣмѣно) подѣвѣтѣ се драгоцѣннѣе а свѣтѣ а прѣчїстѣ Тѣло Пѣна а Бога и Спасїтеле нашѣго Жеїше Крїста, на одпуштѣнїе грїхѡвѣхъ жеѡ а къ жївоу вѣчнѣму.

Дїаконъ, полїбївъ подѣвѣтѣ рѣку, прїїмѣтѣ свѣтѣ хлѣбъ (на сложенѣ длѣнѣ) а одчѣзїтѣ зпѣтѣ, стѣне же севернїи стѣны свѣтѣго престѡлу; тамъ, склонївъ голову, модлїтѣ се спѡлу съ кнѣземъ: Вѣрїмъ, Пѣне, а вѣзнѣвѣмъ...

Кнѣзъ: Hле, прїстѡупїтѣ къ несмѣртелнѣму Крѣли и Богу нашѣму.

Кнѣзъ подобнѣ жеѡ дїаконъ вѣзме жеѡнъ дїлъ зъ чѣстїцї «CHS» свѣтѣго хлѣба, вложїтѣ сеї жеї на правѡу длѣнь, рѣка:

Драгоцѣннѣе а прѣсвѣтѣ Тѣло Пѣна а Бога и Спасїтеле нашѣго Жеїше Крїста подѣвѣтѣ се мнѣ, кнѣзї (ѣмѣно), на одпуштѣнїе грїхѡвѣхъ мѣхъ а къ жївоу вѣчнѣму.

А склонївъ голову, модлїтѣ се (спѡлѣчнѣ съ дїаконѡмъ чї остѣтнїи духовнїи):

Вѣрїмъ, Пѣне, а вѣзнѣвѣмъ, же ты жеї вѣрѣдѣ Крїстѡсъ, Сынъ Бога жївѣго, жеѡ жеї прїшелъ на свѣтъ спасїтѣ грїшнїкѣхъ, зъ нїхъ прѣвнїи жеї жеї я. Вѣрїмъ тѣкѣ, же это жеїтѣ само прѣчїстѣ Тѣло тѣе а это

жеїтѣ сама драгоцѣннѣе Крѣвъ...

Сщ҃енникъ же глаголетъ, глагола:

Благословѣнна теплочѣ ст҃ыѣхъ твоиѣхъ, всегдѣ, нынѣ и прѣсно,
и во вѣки вѣковъ, ѡмнѣнь.

И дїаконъ вавлетъ, ѡликѣ довольно, кр҃тосебѣзну вѣдѣтъ ст҃аго почтѣла,
глагола:

Теплочѣ вѣры исполнь д҃ха ст҃аго, ѡмнѣнь.

И ѡстаивъ теплочѣ, стоитъ малѣ подаль.

Сщ҃енникъ же глаголетъ: дїаконе, пристѣпи.

И пришедъ дїаконъ творитъ поклонѣннѣ кагоговѣннѣ, проѣлѣ прощенїа.
Сщ҃енникъ же держѣ ст҃ыѣ хлѣбъ, даѣтъ дїаконѣ: и цѣловѣхъ дїаконъ
подающю ѡмѣ рѣкъ, прїемлетъ ст҃ыѣ хлѣбъ, глагола:

Преподѣждь мнѣ, влѣко, ч҃тнѣе и ст҃ѣе ч҃кло Гдѣ и Бга и Спса нашегѣ Ииса
Хр҃та.

Сщ҃енникъ же глаголетъ:

Имѣхъ, евацѣннодїаконѣ преподѣтел ч҃тнѣе и ст҃ѣе и прѣч҃тѣе ч҃кло Гдѣ и
Бга и Спса нашегѣ Ииса Хр҃та, во ѡставлѣнїе грѣхѣвъ ѡмѣ, и въ жнзнь
вѣчнѣю.

И ѡходитъ созадѣ ст҃аѣ трапѣзы, приклонїхъ главѣ, и молнтѣ ѡко и ева-
цѣнникъ.

Подобнѣ взѣмъ и евацѣнникъ ѡднѣ частнѣ
ст҃аго хлѣба, глаголетъ:

Ч҃тнѣе и прѣч҃тѣе ч҃кло Гдѣ и Бга и Спса нашегѣ Ииса Хр҃та
преподѣтел мнѣ, имѣхъ, евацѣнникѣ, во ѡставлѣнїе
грѣхѣвъ моиѣхъ, и въ жнзнь вѣчнѣю.

И приклонїхъ главѣ молнтѣ, глагола:

Вѣрѣю, Гдѣ, и исповѣдѣю, ѡко ч҃ы ѡднѣ конѣстннѣ Хр҃тоѣ,
Снѣ Бга жнвѣгѣ, пришедѣи въ мїръ грѣшнѣмъ спастнѣ, ѡ ннѣже
первѣи ѡсмѣ ѡзъ: ѡцѣ вѣрѣю, ѡко еѣ еѣмоѣ ѡднѣ прѣч҃тѣе
ч҃кло твоѣ, и еѣ ѡднѣ еѣтѣ еѣмаѣ четнѣѣ крѣвь твоѣ. Молнѣѣ

ѡко ч҃екѣ: помнѣи мѣ...

Modlitba za katechumeny, kterou čte kněz tiše při ektenii nebo při sklánění
hlav katechumenů:

Hospodine, Bože náš, jenž na výsostech přebýváš
a k poníženým shlížíš, jenž jsi ke spáse pokolení lid-
ského seslal jednorozeného Syna svého a Boha, Pána
našeho Ježíše Krista: Shlédni na služebníky své, katechume-
ny, kteří před tebou sklánějí šíje své, a učiň je v pravý čas hod-
nými koupele znovuzrození, prominutí hříchů a roucha nepo-
rušitelnosti, sjednoť je se svatou, obecnou a apoštolskou církví
svou a připočti je k vyvolenému stádcí svému.

**Kněz nahlas: Aby i oni s námi velebili nejctěnější a veliko-
lépé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní
i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Při slovech ohlasu je u nás zvykem činit svatou hubkou nad antiminsem kříž,
pak ji políbit a odložit na kraj antiminsu.

První diákon: Katechumeni, odejděte!

Druhý diákon, je-li: Katechumeni, vyjděte ven!

První diákon: Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Nikdo z katechume-
nů, nezůstávej zde! Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li jen jeden diákon, či slouží-li kněz bez diákona,
pak se volá takto:

Katechumeni, odejděte! Kdož jste katechumeny, vyjděte ven!
Katechumeni, odejděte! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde! Věr-
ní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Děkujeme tobě...

Молѣтва вѣрныхъ пѣркаа:

Благодаримъ тѣ, Гдѣ Бже сила, сподобившаго насъ предстѣти и нынѣ стѣомѣ твоемѣ жертвенникѣ и припѣти ко щедротамъ твоимъ ѡ нашихъ грѣбѣхъ и ѡ людскѣхъ невѣдѣнїихъ. Прїимѣ, Бже, молѣнїе наше, сотвори ны достѣнны быти, ѣже приносїти тебе молснїа и мольбы и жертвы безкрѣпныа ѡ вѣхъ людехъ твоихъ: и ѡдѡвѣ насъ, иже положиа еси въ слѣжбѣ твоѣ сїю, силою дѣха твоего свѣтѣа, неосудѣннѡ и непреткновѣннѡ, въ чїстѣмъ свѣдѣтельствѣ совѣсти нашеа, призывѣти тѣ на всѣако время и мѣсто: да послѣдѣ насъ, милостивъ намъ будешн во мнѡжествѣ твоѣа благости.

Застѣпн, спасн, помїлѣнїи и сохрѣнн насъ, Бже, твоѣю благодѣтїю.

Лїкз: Гдѣ, помїлѣнїи.

Дїаконз: Премѣдрѡстѣ.

Возгласїнїе:

Ико подобѣетѣ тебе всѣаа слава, чѣсть и поклонѣнїе, Отцѣ и Сынѣ и свѣтомѣ дѣхѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкз: ѡмїнѣ.

Дїаконз: Пѣки и пѣки мїромъ Гдѣ помѡлимѣа.

Лїкз: Гдѣ, помїлѣнїи.

Ѣдѣа свѣщенникъ едїнъ слѣжитѣ, сїѣ не глаголѣтѣ:

Ѣ свѣщеннѣмъ мїрѣ, и спасѣнїи дѣши нашихъ, Гдѣ помѡлимѣа.

Лїкз: Гдѣ, помїлѣнїи.

Ѣ мїрѣ всегѡ мїра, благоетѡднїи свѣтѣхъ Бжїихъ церквѣй и соединѣнїи вѣхъ, Гдѣ помѡлимѣа.

Пѣки, и мнѡгажды...

Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící před svatými dveřmi, se opasuje orarem křížem přes prsa. Pak oba říkají tiše na svém místě:

Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou. (Třikrát. Přitom se pokaždé pokřijují a ukloní.)

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej, aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání (kinonikon), jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držícího svatý chléb, praví:

Rozdrob, vladyko, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděljuje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

(O drobení svatého Beránka viz v příloze této knihy na str. 163.)

Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich a praví:

Naplň, vladyko, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«, činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vladyko, vroucnost.

Požehnána budiž vroucnost...

Сѣи моли́тъвѣ глаго́лемѣи, діаконъ стго́и предъ стѣ́ми двѣрьми, ѡподе́жетъ ѡра́ремъ крѣткѣднѡ. Та́же покланя́етъ ева́нгеліи, подо́бнѣ ѡ діаконъ, на не́мже стго́итъ мѣстѣ, глаго́люща та́инѡ, трі́жды:

Бже, ѡчи́сти мѧ грѣшнаго, ѡ помни́ши мѧ.

Ѣгда́ же вѣднѣтъ діаконъ еці́енника просѣра́юща рѣцѣ, ѡ прикаса́ющаго стго́мъ хлѣ́бъ, ко ѣ́же сотвори́ти ева́то́е возноше́ніе, возгласи́етъ:

Во́нмемъ.

Еці́енникъ же, возносѧ стѣ́и хлѣ́бъ, возгласи́етъ:

Гла́голюща стѣ́и мѧ.

Діакъ: Ѣди́нъ стѣ́и, ѣди́нъ гдѣ, іисъ хрѣ́тосъ, ко сла́вѣ бѣа́ оца́, а́минь.

Ѣ пою́тъ ли́цы кѣно́нскѣ дне́, Ѣли́ стѣ́и.

Діаконъ же вхо́дитъ ко стѣ́и олта́рь, Ѣ стѣ́и ѡде́ншю ева́нгеліи держа́щаго стѣ́и хлѣ́бъ, глаго́летъ:

Раздубѡи, влѡко, стѣ́и хлѣ́бъ.

Еці́енникъ же раздубѡи Ѣ на четѣ́ре чѣсти со вни́маніемъ Ѣ благоговѣ́ніемъ, глаго́летъ:

Раздубѡи́етъ Ѣ раздѣ́летъ агне́цъ бжѣ́и, раздубѡи́емъ Ѣ нераздѣ́лемъ, вѣгда́ гдѡ́мъ Ѣ ннѡгда́же Ѣднѡвѡемъ, но прича́и́ица ѡ ева́нѣи.

Діаконъ же, показѡа ѡра́ремъ стѣ́и потѣ́ръ, глаго́летъ:

Ѣспѡли, влѡко, стѣ́и потѣ́ръ.

Еці́енникъ же взѣ́мъ горѣ́ лежѡи́шю чѣстицѣ, Ѣже, іисъ, тѡвори́тъ съ нею́ крѣ́тъ верхѣ́ стѣ́и потѣ́ръ, глаго́ла:

Ѣсполне́ніе дѣ́а стѣ́и.

Ѣ та́ко класи́етъ ко стѣ́и потѣ́ръ.

Діаконъ: а́минь.

Ѣ пріѣ́мла чѣплѡтѣ́, глаго́летъ къ еці́енникѣ́:

Ѣгословѡи, влѡко, чѣплѡтѣ́.

Ѣгословѡѣ́нна чѣплѡтѣ́ стѣ́и хлѣ́бъ...

Modlitba za věrné, první po rozprostření antiminsu:

Děkujeme tobě, Hospodine, Bože mocností, jenž jsi nás uznal hodnými stanout před svatým obětním oltářem tvým a hluboce se klaněti slitovnosti tvé nad hříchy našimi a nevědomostí lidskou. Přijmi, Bože, modlitbu naši a učiň nás za hodny přináseti tobě modlitby, prosby a nekrvavé oběti za všechen lid tvůj. Mocí Svatého Ducha svého uzpůsob nás, kteréž jsi pro službu tuto ustanovil, abychom bez odsouzení a pochybení a s čistým svěděním svědomí svého vzývali tebe v každém čase a na každém místě. Nechť nás vyslyšíš a milostiv nám budeš v hojně dobrotě své.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost! (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Diákon (kněz): **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li kněz sám, bez diákona, pak následující čtyři prosby vynechává.

Diákon (kněz nikoliv): Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se. **Věřící:** Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázni Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Opět a mnohokráte...

Ліікз: Гдн, помілішн.

Ѡ свлчѣмз храмѣ сімз н сз вѣроу, благоговѣніемз н стрэхомз божїимз входлцинхз вз ѡнь, Гдш помолнмса.

Ліікз: Гдн, помілішн.

Ѡ нзблвнчнса нлмз ѡ вслкіл скорбн, гнѣва н ншжды Гдш помолнмса.

Ліікз: Гдн, помілішн.

Ллѣтлв вѣрнхз вчорл:

Плкі, н мнѡгждз чевѣ прнплдемз, н чевѣ молнмса, бллгїї н человѣколѡбче, ілкѡ да прнзрѣвз на моленїе нлше, ѡчїстншн нлшл дшшн н чѣлелл ѡ вслкіл сквернн плѡчн н дшл, н длсн нлмз неповїннѡе н нешесжденнѡе прелстѡлнїе свлчлгѡ чвоелѡ жерѣтвенннкл. Длршї же, Бѡже, н моллцымса сз нлмн прелспѣлнїе жнчїл н вѣрн н рлзлмл дшхѡвнлгѡ: длждь нлмз вселдл со стрэхомз н любѡвїю сллжлцымз чевѣ, неповїннѡ н нешесжденнѡ прнчлстїчнса свлчїхз чвоїхз тлннхз, н небеснлгѡ чвоелѡ цлрелтвїл спѡдѡбнчнса.

Злсчлшнї, сплснї, помілішн, н сохрлнї нлсз, Бѡже, чвоелю бллгодлчїю.

Ліікз: Гдн, помілішн.

Дііконз: Прелшдрелстѡ.

Вхѡднчл дііконз свверннмн дверьмн.

Возгллшенїе:

Икѡ да под' держлвоу чвоелю вселдл хрлнїмн, чевѣ сллвлл возелллемз, Ѡтцш н Сынш н свлчѡмш дшхш, нннѣ н прїенѡ, н ко вѣкн вѣкѡвз.

Ліікз: Амїнь.

И ѡкелрллїютса стїл дверн.

Тлже, хершлмелчїї пѣенн пѣвлелмѣї, дііконз, прїелмз клдїлннцш, н флмїлмз клжїкз, прнхѡднчл ко сїїенннцш, н прїелмз бллгелскелнїе ѡ нелѡ, клдїчл стїшю

Ннклчѡже долстѡннх...

Кнѣз се молї:

Děkujeme tobě, Králi neviditelný, jenž jsi nepředstavitelnou mocí svou vše vytvořil a podle hojné milosti své z ničeho k jsoucnosti přivedl. Sám, Vládce, shlédni s nebes na ty, kteří sklonili hlavy své před tebou, neboť nesklonili se před člověkem, ale před tebou, Bohem strašným. Ty, Vládce, cokoli nás očekává, tedy k dobrému všem spravuj, jak je komu zapotřebí: plav se s plavícími, spolucestuj s cestujícími a nemocné zhoj, lékaři duší i těl.

Кнѣз: **Б**лагодатї а слїтовностї і лїдумїлностї једнорозенѡго Сынл свѡго, с нїмш бллхословен јсї, спѡлу с прѣсвлтїм, бллхїм а ошївужїцїм Душел свїм, нннї і вшдыкы, лш на вѣкы вѣкѡв.

Вѣрїцї: Amen.

Кнѣз се молї:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, ve svatém sídle svém a na prestole slávy království svého. Přijď posvětit nás, jenž nahore s Otcem na trůně sedíš a zde s námi neviditelně spolupřebýváš. Rač milostivě vladařskou rukou svou podat přečisté Tělo své a drahocennou Krev nám, a skrze nás lidu všemu.

Bože, očїstїž mne...

Диáкон: Г лавкѣ вáшѣ Гдѣви приклонѣте.

Лѣи: Тевѣ, Гдѣ.

Сщѣнникъ моли́тва:

Блгодарѣмъ тебѣ, Црю невидимый, ѣже неисчѣтною твоєю снлою всѣ содѣтельствовалъ єси, ѣ множетвомъ милоути твоєю ѿ небытїа въ бытїе всѣ привѣлъ єси: самъ влѣко, из нѣсе призри на подклоншыя тебѣ главы своѣ, не вѣ подклонїша плоти ѣ кроуки, но тебѣ страшноу Бгѣ. Ты оубо, влѣко, предлежаща времъ намъ во благое ѣзравнѣи, по коегѣже своєю потребѣ: плавающымъ сплывѣи, пѣтешествующымъ спѣтешествѣи, недѣгѣущымъ ѣсцѣлѣи, врачѣ дѣшшѣ ѣ тѣлѣсѣ.

Возгласѣнїе:

Блгодѣтїю, ѣ щедрѣтѣми, ѣ челоуѣколюбїемъ єдинороднаго снѣа твоего, из нѣмже влгоеловѣнъ єси, со претѣымъ ѣ влгѣмъ ѣ животворѣщнмъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ ѣ прїснѣ, ѣ во вѣки вѣкѣвѣ.

Лѣи: ѣминѣ.

Сщѣнникъ же моли́тва:

Конми, Гдѣ ѣнсе Хрѣте Бже нашъ, ѿ стѣгѣ жилища твоего, ѣ ѿ претѣла славы царствїа твоего, ѣ прїидѣ во єже ѿсвѣтити насъ, ѣже горѣ со сщѣмъ сѣдѣи, ѣ здѣ намъ невиднмѣ спрѣкѣвѣи: ѣ сподѣби державною твоєю рѣкою преподѣти намъ прѣчїстѣе тѣло твое ѣ чѣстнѣю кроуку, ѣ нами времъ людемъ.

Бже, ѿчїстїи мѣ...

Diákon (kněz nikoliv): Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné – druhá:

Opět a mnohokrát se před tebou hluboce klaníme a prosíme tebe, Blahý a Lidumile, abys shlédł na modlitby naše, očistil duše naše i těla od všeliké poskvrny tělesné i duchovní, a dovolil nám bez viny a odsouzení sloužit svatému obětnímu oltáři tvému. Dejž pak, Bože, aby i modlící se s námi prospívali v životě i ve víře a v duchovním poznání. Dejž těm, kteří ti slouží vždy s bázní a láskou, aby bez provinění a odsouzení přijali účast na svatých Tajinách tvých a stali se hodnými nebeského tvého království.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

Diákon vchází severními dveřmi do oltáře.

Kněz: **A**yichom pod vládou tvou povždy chráněni, tobě slávu vzdávali, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Nikdo z těch...

трапéзѣ ѿкрéстѣ, ѿ ѿлтáрь кéсь, ѿ ѿкѡнѡстáсъ, тáже ѡцѣнникá, лики ѿ лóуди,
глаголѣтъ же ѿ ѿнѣ ѡлóмъ, ѿ тропáри ѡмнáнчáсьныхъ, ѡлико ѿзкóлнчѣ.
ѡцѣнникъ же глаголѣтъ тáинѡ мѣтвѣ.

Молитва, ѿже творитъ свáщенникъ въ сѣбѣ,
херúбимскоу пѣсни пѣкáемчѣй:

Никтóже достóинъ ѿ свáзáвшихъá плотскými похóтьми
ѿ слáтьми приходити, ѿлѣ приблѣжитисá, ѿлѣ слúжити
тебѣ, Цáрю слáвы: ѡже во слúжити тебѣ, велико ѿ стráшно ѿ
самѣмъ небéснымъ сѣламъ. Но ѡбáче, неизреченнаго рáди ѿ
безмѣрнаго твоего челоуѣколюбѣá, непрелóжнѡ ѿ неизмѣн-
нѡ быль сѣи челоуѣкъ, ѿ áрхїерей námъ быль сѣи, ѿ слúжебныхъ
сѣá ѿ безкрóвныхъ жéртвы свáщеннодѣйствїе предалъ сѣи
нámъ, ѿкоу Владыка вѣкѣхъ: ты во сáдинъ, Гди Бже нáшъ,
владычествуешн небéсными ѿ земными, ѿже на престóлѣ
херúбимствѣ носимый, ѿже серафїмѡвъ Гдѣ ѿ Цáрь ĩнсáнлевъ,
ѿже сáдинъ свáтъ ѿ во свáтыхъ почивáаи. Тà ѡубо молю
сáдинаго благаго ѿ благополúшливаго: прїзри на мá грѣшнаго
ѿ непотрѣбнаго рабá твоего, ѿ ѡчїсти мою дúшú ѿ сѣрдце ѿ
сóвѣсти лúкáвы, ѿ ѡудовлї мá сїлоу свáтáго твоего дúха,
ѡблеченна благадáтїю свáщенства, предста́ти свáтчѣи твоей
сѣи трапéзѣ ѿ свáщеннодѣйствовати свáто́е ѿ пречїстое твое
тѣло ѿ честнúю крóвь: къ тебѣ во прихождѣ, приклóнь мою
кыю, ѿ молю ти сá, да не ѡтвратиши лицá твоего ѿ мене,
ниже ѡринешн мене ѿ ѡтрѡкъ твоихъ: но сподóби при-
не́сннмъ тебѣ быти, мною грѣшнымъ ѿ недостóйнымъ
рабóмъ твоимъ, дарóмъ сїмъ: ты во сѣи приносáи ѿ при-
носимый, ѿ прѣемáи ѿ раздаваемый, Хртѣ Бже нáшъ, ѿ тебѣ
слáвѣ возсылаемъ, со безначáльнымъ твоимъ ѡтцэмъ, ѿ
пресвáтымъ ѿ блáгимъ ѿ животворáющимъ твоимъ дúхомъ,
нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во вѣки вѣкóвъ. Амїнь.

ѿже херúбимы...

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení,
v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha Svatého vyprosivše, sami
sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se modlí:

Tobě poručíme veškerý život náš i naději, Vládce lidu-
milný, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Učiň
nás hodnými účastniti se s čistým svědomím nebes-
kých tvých a strašných Tajin, tohoto posvátného a duchovního
stolování, na odpuštění hříchů a prominutí poklesků, ke spole-
čenství Ducha Svatého, k dědictví království nebeského, ke
smělosti před tebou, ne v soud nebo v odsouzení.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženýma rukama: **A** učiň nás hodny,
Vládce, abychom s důvěrou neodsouzeně směli vzývati
tebe, nebeského Boha Otce a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno tvé, přijď králov-
ství tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší
dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viní-
kům našim, a neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: **N**eboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna
i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz žehnaje lidu: **P**okoj všem!

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **S**kloňte hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Děkujeme tobě, Králi...

Хрѣтіанскїа кончіны животоу нашего, безколѣзныи, непортыдыи,
мирыи и добраго шкѣста на страшнѣмъ сдѣици Хрѣтоуи просимъ.

Ліка: Подій, Гдн.

Соєднѣніе вѣры, и причастіе свѣтаго Дха испросивше, самн себе,
и дрѣгъ дрѣга, и вѣсь животоу нашъ Хрѣтѣ Бѣѣ предадимъ.

Ліка: Тебѣ, Гдн.

Свѣщенникъ же молитъ:

Тебѣ предлагѣемъ животоу нашъ вѣсь и надеждѣ, вѣко
человѣколюбче, и просимъ, и молимъ, и мѣли ед дѣемъ,
сподоби насъ причастити ед нѣныхъ твоихъ и страшныхъ
тѣнихъ, ед свѣщенныа и дѣховныа трапѣзы, ед чѣстоу
сѣбѣстїю, во ѡставленїе грѣхѡвъ, въ прощенїе согрѣшенїи, во
ѡщенїе Дха свѣтаго, въ наслѣдїе црѣтїа нѣнаго, въ дерзновѣнїе
ѣже къ тебѣ, не въ сдѣз илї во ѡсѣжденїе.

Свѣщенникъ возгласитъ:

Исподоби насъ, вѣко, со дерзновѣнїемъ, неосѣжденноу
сѣбѣти призывать тебѣ, нѣнаго Бга Ѡца, и глаголати.

Ліодїе: Ѡче нашъ, иже єси на нѣсѣхъ, да стїтїа и ма твоє, да прїиде-
тъ царствїе твоє: да вѣдетъ вола твоа, іакѡ на нѣи, и на землї.
Хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждъ намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги
наша, іакѡже и мы ѡставлѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи
насъ во исѣшенїе, но и звѣки насъ ѡ лѣкаваго.

Свѣщенникъ:

Икѡ твоє єсть црѣтво, и сила, и слава, Ѡца, и Бга,
и свѣтаго Дха, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ліка: Ѧмїнь.

Сщїенникъ: Мнрх вѣмъ.

Ліка: и дѣовн твоємѣ.

Главы кѣша...

Řád liturgie věrných

Otevírají se svaté dveře. Poté je zpívána Cherubínská píseň, při níž diákon vezme kadidelnici a vloží kadidlo, obdržev od kněze požehnání, okuřuje svatý prestol kolem i celý oltář, ikonostas, kněze a lid, říká tiše žalm 50. / 51. a kající tropary podle svého přání. Mezitím čte kněz tichou modlitbu.

Modlitba, kterou koná kněz potichu
za zpěvu Cherubínské písně:

Nikdo z těch, kdož jsou spoutáni tělesnými žádostmi a slastmi, není hoden přistupovati nebo přibližovati se k tobě či sloužiti tobě, Králi slávy. Vždyť tobě sloužiti jest veliké a strašné i samým mocnostem nebeským. Avšak ty z nevýslovné a nezměrné lidumilnosti své stal ses bez proměny a beze změny člověkem, stal ses naším veleknězem a jakožto Vládce všech, odevzdal jsi nám posvátnou službu této liturgické a nekrvavé oběti, neboť ty sám jediný, Pane, Bože náš, vládneš nade vším nebeským i pozemským; jenž jsi nesen na trůně cherubíny, jsi Pán serafínů a Král Israelský, jako jediný Svatý ve svatých spočíváš. Tebe, jediného dobrého a ochotně naslouchajícího, tedy prosím: Shlédni na mne, hříšného a neužitečného služebníka svého, a očisti duši mou i srdce mé od svědomí zlého a učiň mne způsobilým mocí Svatého Ducha svého, abych oděn jsa v blahodat kněžství, stál před tímto svatým stolem tvým a vykonal posvátný řád *Tajiny* tvého svatého a přečistého Těla i drahocenné Krve, neboť k tobě přicházím se skloněnou šíjí svou a modlím se k tobě: Neodvracej tváře své ode mne, aniž vylučuj mne z počtu služebníků svých, ale učiň mne hodným, aby přineseny tobě byly mnou, hříšným a nehodným služebníkem tvým, dary tyto. Neboť ty sám jsi ten, který obětuje a obětován jest, přijímá *dary* a sám je rozdáván, Kriste, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Cherubíny tajemně...

Нѣпóлншымыа же молѣтвѣ и каждѣнїю, сщ҃енникъ и дїаконъ, ст҃авше предъ ст҃ою трапѣзою, глаголютъ херувїмскѣю пѣнь, трижды: по коемждо же кончанїи, покланяютсѧ по ѣдиноци.

Сщ҃енникъ: **И**же херувїмы ч҃аиню ѡбразꙋюще, и животворящїей Трѡнцѣ трисвѣтѣю пѣнь припѣвающе, великое нынѣ житїейское ѡложїишъ попеченїе.

Дїаконъ: **И**ко да царѧ всѣхъ подїмемъ, аггльскимн невидимю дорꙋносїма чїнми. ѡлншїа, ѡлншїа, ѡлншїа.

Таже ѡходатъ въ предложенїе, предходящїѹ дїаконѹ, и кадитъ іерей свѣтлѧ, въ свѣѣ молѧса:

Боже, ѡчїстїи мѧ грѣшнаго. (Трижды)

Дїаконъ глаголетъ ко сщ҃енникѹ: Возми, владыко.

И сщ҃енникъ, вземъ воздꙋхъ, возлагаетъ на лѣвое рамо ѣгꙋ, глагола:

Возмите рꙋки ва́ша во свѣтлѧ, и благословите Гд҃а.

Таже свѣтлїи дїаконъ прїемъ, поствалаетъ на главѹ дїакона, со великимъ вниманїемъ и благоговѣнїемъ, имѣетъ же крѣпѣ дїаконъ и кадилницѹ на ѣдинѣмъ ѡ перетокъ деснїа рꙋки. Самъ же свѣтлїи потїръ въ рꙋцѣ прїемлетъ, и ѡходатъ ѡба свѣверною страною, предходящымъ ѡмъ лампадамъ (и ѡходатъ храмъ, молѧщеа).

Дїаконъ глаголетъ:

Господїна и ст҃ца нашего Блаженнѣйшаго митрополїта (имѧ рекъ), [Господїна нашего (высоко-) Преосвѣщеннѣйшаго (архї-) єпископа (имѧ рекъ) (ѣгꙋже ж҃ть ѡвлаетъ)] и великое єпископство правослѣвныхъ, и всѣхъ свѣщенническихъ и монашескїихъ чїнхъ, и причетъ церковный, да поманетъ Гд҃ъ Бг҃ъ во царствїи своѣмъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкꙋвъ.

Таже свѣщенникъ:

Братїю ст҃агꙋ храма сего, всѣхъ и всѣхъ правослѣвныхъ хрїстїанъ да поманетъ Гд҃ъ Бг҃ъ во царствїи своѣмъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкꙋвъ.

Благообразный іѡаннѣх...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za přinesené a posvěcené drahocenné Dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý nadnebeský a duchovní oltář svůj jako příjemnou vůni duchovní, seslal nám Božskou blahodaf a dar Svatého Ducha, modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchů strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání...

Діакъ: Гдн, помнілѣй.

☩ прїнесѣнныхъ и ѡскацѣнныхъ честныхъ дарѣхъ, Гдѣ помолїмса.

Діакъ: Гдн, помнілѣй.

И҃ко да члѣвѣколюбѣцъ Б҃гъ нашъ прїемъ ѿ ко е҃гый и пренѣный и мысленный своѣй жертвенникъ, въ конѣ бл҃годѣхнїа дѣхѡвнѡгѡ, вознїеполетъ намъ бж҃ественнѡю бл҃годать и даръ свѣтлѡ дѣа, помолїмса.

Діакъ: Гдн, помнілѣй.

☩ и҃збавителѡ намъ ѡ всѣхъ и҃ахъ и҃корен, грѣхѡхъ и҃ нѣждѡхъ, Гдѣ помолїмса.

Діакъ: Гдн, помнілѣй.

Зачтѣнїе, спасїе, помнілѣй и сохрани насъ, бж҃е, твоєю бл҃годатью.

Діакъ: Гдн, помнілѣй.

Днѣ всегѡ совершенна, свѣта, мїрна и безгрѣшна, о҃у Гдѡ прѡсїмъ.

Діакъ: Подѡй, Гдн.

И҃гла мїрна, вѣрна настѡвника, хранїтѣлѡ дѣшѡхъ и҃ члѣеѡхъ нашихъ, о҃у Гдѡ прѡсїмъ.

Діакъ: Подѡй, Гдн.

Процїенїа и ѡскацѣнїа грѣхѡвѡхъ и прегрѣшенїй нашихъ, о҃у Гдѡ прѡсїмъ.

Діакъ: Подѡй, Гдн.

Добрѡхъ и҃ полѣзныхъ дѣшѡмъ нашимъ, и мїра мїровн, о҃у Гдѡ прѡсїмъ.

Діакъ: Подѡй, Гдн.

Прѡчее времѡ жнвотѡ нашегѡ въ мїрѣ и҃ покалїнїи кончѡтн, о҃у Гдѡ прѡсїмъ.

Діакъ: Подѡй, Гдн.

Хр҃тїанскїа кончїны...

Věřící lid zpívá Cherubínskou píseň: Cherubíny tajemně představující a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce...

Po okuřování a modlitbě kněz i diákon, stojíce pak před svatým prestolem, říkájí třikrát „Cherubínskou píseň“ a pokaždé se jednou pokloní:

Kněz (se vztaženýma rukama): **C**herubíny tajemně představující a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce, všechny nyní světské odložme péče!

Diákon: **A**bychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Poté se znovu společně klanějí, přičemž kněz políbí svatý antimins a svatý prestol, diákon svatý prestol, uklánějí se lidu a odcházejí oba k žertveníku, kde kněz okuřuje předložené dary, říkáje tiše:

Bože, očistiž mne hříšného. (Třikrát)

Diákon nato říká knězi: Vezmi, vладыko!

Kněz, sňav z darů velkou pokrývku (aer), položí ji diákonu na levé rameno, řka:

Vztáhněte ruce své ke svatyni a dobrořečte Hospodinu.

Nato vzav svatý diskos, položí jej s veškerou pozorností a zbožností na hlavu diákona (nebo mu jej podá do rukou, aby držel diskos ve výši čela); diákon má zároveň zavěšenu na jednom z prstů pravé ruky i kadidelnici. Kněz sám pak vezme svatý kalich, načež oba vycházejí severními dveřmi, kráčejí za světloňšem (procházejíce chrámem s modlitbou). Nakonec stanou před svatými dveřmi a obrátí se čelem k lidu. Cestou a poté stojíce na soleji, říkají:

Diákon: Na vладыку našeho metropolitu (jméno) [na vладыку našeho (archi-) episkopa (jméno)], na veškeré pravoslavné archijerejstvo, všechno důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, mnišstvo i služebnictvo církevní nechť rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. (Diákon hned poté odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Kněz: Na zakladatele, dobrodince a obec svatého chrámu tohoto (na naše nemocné i na zesnulé bratry naše), na vás i na

všechny pravoslavné křesťany nechť...

Вшѣдъ же діаконъ вѣдѣръ свѣтѣхъ дверей, стои́тъ ѡдеи́шю: ѡ хотѣ́щѣхъ
свѣщенникѣхъ вѣдѣти, глаголетъ къ немѣ діаконъ:

Да поманѣтъ Гдѣ Бгѣ свѣщенство твоє ко царствѣи своѣмъ.

И свѣщенникъ къ немѣ:

Да поманѣтъ Гдѣ Бгѣ свѣщеннодіаконство твоє ко царствѣи своѣмъ,
вцегдѣ, нынѣ и прѣсно, и ко вѣки вѣкѡвъ.

И свѣщенникъ ѡу́къ порѣкалетъ свѣтѣхъ потѣръ на свѣтѣхъ трапѣзѣ. Свѣтѣхъ же
діаконъ взѣмъ со главы діакона, порѣкалетъ и тѡи на свѣтѣхъ трапѣзѣ, глагола:

Благообразный ѿѡнѣхъ, съ дрѣва ене́мъ пречѣстое тѣло
твоє, плащаницею чѣстною ѡбвѣвъ, и конѡми ко грѡбѣ
нѡвѣ покрѣвъ положѣ.

Во грѡбѣ плѡтски, ко ѡдѣ же съ дѣшею ѡакѡ Бгѣ, въ раи же съ
разбойникомъ, и на престо́лѣ вѣлѣхъ сѣи, Хрѣсте, со Ѳтцѣмъ и Дѣ-
хомъ, вѣдѣ исполнѣаи неопѣсаннѣи.

И́къ живонѡеицъ, ѡакѡ раѣ краснѣишѣи, конѣтнинѣ и чертѡга
вѣликаго царѣкаго показѣа свѣтлѣишѣи, Хрѣсте, грѡбъ твоѣ, ил-
тѡчникъ нашего воскресѣнѣа.

Таже покрѡвцы ѡу́къ взѣмъ ѡ свѣщеннаго діакона, и стѣго потѣра, полагаѣтъ на
сѣдѣи́и стѣла трапѣзы. Воздѣхъ же ѡ діакона рама взѣмъ, и показѣвъ
покрѣветъ ѣмъ стѣла, глагола:

Благообразный ѿѡнѣхъ, съ дрѣва ене́мъ пречѣстое тѣло твоє,
плащаницею чѣстною ѡбвѣвъ, и конѡми ко грѡбѣ нѡвѣ покрѣвъ
положѣ.

И прѣѣмъ кадѣльницѣ ѡ діаконѡвы рѣки, кадѣтъ стѣла трѣжды, глагола:

Ѳблагжи, Гдѣ, благоволенѣемъ твоѣмъ сѣѡна, и да розѣждѣтъ
стѣкны иерѣлаи́мскѣа: тогда благоволиши жѣртѣхъ правды, возно-
шенѣе и всеожегѣсмаа, тогда возложѣтъ на Ѳлтѣрь твоѣ чельцы.

И ѡдѣвъ кадѣльницѣ (и ѡпѣткы фелѡны), приклонѣвъ главѣ, глаголетъ
діаконъ:

Исполнимъ моли́тѣхъ...

Kněz: Především pamatuj, **Hospodine**, na vladyku našeho metropolitu (jméno) [i na vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)] a zachovej ho [je] svaté církvi své v pokoji, neporušeného [neporušené], počestného [počestné], zdravého [zdravé], dlouho žijícího [žijící] a řádně hlásajícího [hlásající] slovo pravdy tvé.

Věřící: I na všechny. (I na všechny a na vše.)

Diákon čte jména vzpomínaných živých.

Kněz se modlí za ostatní živé:

Pamatuj, Pane, na město toto [ves tuto; svatý monastýr tento], kde žijeme, a na každé město i zemi a s vírou žijící v nich. Pamatuj, Pane, na plavící se i cestující, na nemocné, trpící, zajaté a na záchranu jejich. Pamatuj, Pane, na ty, kteří přinášejí dary, a na všechny dobrodince ve svatých chrámech tvých i na pamětlivé chudých, a sešli na nás všechny milost svou.

A vzpomíná jmen živých, jichž chce.

Kněz nahlas: A dej nám jedněmi ústy a jedním srdcem slaviti a opěvovati nejuctívanější a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz se obrací k lidu a žehnaje mu, dí hlasitě: A milost velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Ektenie prosebná

Diákon vychází severními dveřmi z oltáře
a postaviv se před svaté dveře, praví:

Vzpomenuvše na všechny svaté, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Za přinesené a posvěcené...

Въ пѣрвыхъ поманѣ, Гдѣн, господина њ Оцѣа нашего Блаженнѣйшаго митрополита (ѣма река) [ѣ (высоко-) Превосла-ценнѣйшаго (архї-) ѣпѣскопа (ѣма река)], ѣгѡже [ѣхже] дѣрѣи стѣимъ твоимъ цѣрквамъ, въ мѣрѣ, цѣла [цѣлыхъ], чѣстна [чѣстныхъ], Зраба [Зравахъ], долгодѣнствѣюща [долгодѣнствѣющихъ], прѣво прѣваца [прѣващихъ] слово твоѣа истины.

Ѣ пѣкцы поѡтъ: Ѣ всѣхъ, Ѣ всѣ.

Дѣаконъ помнѣтъ помѣнникъ живѣихъ,
сващѣнникъ же молѣтъ:

Поманѣ, Гдѣн, гдѣа сѣи [вѣсь сѣи], въ нѣмже живѣмъ, Ѣ всѣкѣи гдѣа Ѣ странѣ, Ѣ вѣрою живѣщихъ въ нѣхъ. Поманѣ, Гдѣн, плабающихъ, пѣтешѣствѣющихъ, недѣлѣющихъ, страждѣщихъ, плѣненныхъ, Ѣ спасѣнїѣ ѣхъ. Поманѣ, Гдѣн, пло-доносѣщихъ, Ѣ добротворѣщихъ во стѣихъ твоихъ цѣрквахъ, Ѣ помнѣющихъ ѡвѡгѣа, Ѣ на всѣ ны мѣлостѣ твоѣа ннзпоглѣ.

Ѣ помнѣтъ по именѡмъ, ѣхже хѡцѣтъ, живѣихъ.

Возглашѣнїѣ:

Ѣ дѣждѣ намъ ѣднѣмѣи ѡстѣи Ѣ ѣднѣмъ сѣрдцемъ славити Ѣ воспѣвати прѣчтноѣ Ѣ великолѣпоѣ ѣма твоѣ, Оцѣа, Ѣ Сѣа, Ѣ Сѣагѡ дѣа, нынѣ Ѣ прѣсно, Ѣ во вѣки вѣкѡвъ.

Дѣкъ: ѣмѣнь.

Сѣенникъ, ѡбращѣа ко двѣрѣмъ Ѣ благоговѣла, глаголетъ:

Ѣ да вѣдѣтъ мѣлостѣ великагѡ Бѣа Ѣ Сѣа нашего Ѣса Хрѣта со всѣми вѣми.

Дѣкъ: Ѣ со дѣомъ твоимъ.

Дѣаконъ, прѣемъ вѣмѣа ѡ сващѣнника, Ѣ Ѣзшѣа, стѣвъ на ѡбычномъ мѣстѣ, глаголетъ:

Всѣ стѣла помѣнѣше, пакѣи Ѣ пакѣи мѣромъ Гдѣа помѣлмѣа.

Ѣ принесѣнныхъ Ѣ ѡсващѣнныхъ...

všechny pravoslavné křesťany necht' rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův. (*Žehná kalichem a odchází do oltáře.*)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně:

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Diákon, přišel do oltáře, stojí po pravé straně prestolu a drží diskos ve výši hlavy; když přichází kněz, praví k němu diákon:

Necht' rozpomene se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

Kněz odvěti diákonu: Necht' rozpomene se Hospodin Bůh na diákonství tvé v království svém, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův. Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná světloňši (zavře svaté dveře a zatáhne oponu). Bere svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý prestol, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

Ve hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste.

Jako životnosec, krásnější než ráj, vpravdě skvělejší než každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pramen našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého prestolu, pak sejme pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona, okouří ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okuřuje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu...

Помані ма, вратіє нї солаѣжнїчелю.

И діаконх кз немѣ:

Да поманітѣ Гдѣ Бгѣ свациенство твоє во царствїи своємх.

Таже нї діаконх, поклонїкх нї самх главѣ, держакѣ крѣпкѣ нї ѿрарѣ тремї пѣреты денїцы, глаголетѣ ко сїенїкѣ:

Помолїеа ѿ мнѣ, владѣко сватїї.

И свациенникх: Дѣх сватїї найдетѣ на тѣ, нї сіла кышнаго ѿрѣнїтѣ тѣ.

И діаконх: Тоїже дѣх содѣнїтѣветѣ намх всѣ дни живота нашего.

И пакн тоїже: Помані ма, владѣко сватїї.

И свациенникх: Да поманітѣ тѣ Гдѣ Бгѣ во царствїи своємх, вєгда, нынѣ нї прїсно, нї ко вѣки вѣкѣвх.

И діаконх, рєкх: Амїнь,
нї цѣлоуакх денїцѣ сїенїка, нїсходїтѣ сѣвернымн дєрємн,
нї стѣкх на ѿбїчнїемх мѣстѣ, глаголетѣ:

И сполнимх молїтѣвѣ нашѣ Гдѣви.

Дїкх: Гдѣ, помїлїи.

☩ предложєнных чєстнѣх дарѣхх, Гдѣ помолїмєа.

Дїкх: Гдѣ, помїлїи.

☩ стѣкмх храмѣ емх, нї єз вѣрою, єлгоговѣнїемх нї стрѣхомх вѣїимх вхѣдѣнїх вѣнѣ, Гдѣ помолїмєа.

Дїкх: Гдѣ, помїлїи.

☩ нїзєавнїтїєа намх ѿ всѣкїа єкѣрєн, гнѣва нї нїжды, Гдѣ помолїмєа.

Дїкх: Гдѣ, помїлїи.

Зєстѣпї, спасї, помїлїи нї сохранї насх Бгѣе твоєю єлгодѣтїю.

Дїкх: Гдѣ, помїлїи.

A kněz okuřuje třikrát před svatým prestolem.

Poté diákon okuřuje svatý prestol ze všech stran, vzpomínaje všech, jichž chce, živých i mrtvých.

Věřící lid zpívá (není-li sváteční službou předepsáno jinak):

Jest vpravdě důstojno blahoslaviti tebe, Bohorodici, vždy blahosladenou a přečistou Matku Boha našeho. Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Diákon čte z diptychu (což je zápis jmen pro modlitební vzpomínání) jména zesnulých.

Kněz se modlí:

Za svatého proroka, předchůdce a křtitele Jana, svaté, slavné a všechvalné apoštoly, svatého (jméno), jehož památku slavíme, i za všechny svaté tvé, na jejichž přímluvy navštív nás, Bože.

A pamatuj na všechny zesnulé v naději vzkříšení k životu věčnému. (*Vzpomíná jmen zesnulých, jichž chce.*) A upokoj je tam, kde svítí světlo tváře tvé. (Bože náš.)

Ještě prosíme tebe, rozpomeň se, Hospodine, na všechny pravoslavné biskupy, řádně hlásající slovo pravdy tvé, všechno kněžstvo, diákonstvo v Kristu a veškeré duchovenstvo (i mnišstvo).

Ještě přinášíme tobě liturgickou službu tuto za celý svět, za svatou, obecnou a apoštolskou církev, za ty, kteří v čistotě a počestném životě přebývají.

Za věřící a Krista milující pravoslavný rod náš. Daruj mu, Hospodine, pokojnou vládu, abychom mohli žít v klidu, tichým a pokojným životem, ve všelike zbožnosti a čistotě.

Po dokončení zpěvu věřících následuje ohlas:

Především pamatuj...

Днє вєгдє совершєнна...

И кади́тъхъ предъ стѣ́ною трапѣ́зю трѣ́жды.

Діако́нъ же кади́тъхъ стѣ́ню трапѣ́зѹ ѿкрене́тъ, и поми́нае́тъ ѣ́же хоще́тъ жи́вѣти и мѣ́ртвѣмъ.

Діа́къ поѣ́тъ: Достойно́ ѣсть ѣ́ко вои́стиннѹ, блажи́ти тѣ́ Бѹ, приноба́же́ннѹю, и пренепо́рочнѹю, и Мѣ́рь Бѣ́га на́шего. Чтѣ́нѣйшѹ херꙋ́вимъ, и сла́внѣйшѹ безъ ра́венїѣ́а сера́фимъ, безъ и́стлѣ́нїѣ́а Бѣ́га сло́ва ро́ждшѹю, сѣ́щѹю Бѹ тѣ́ велича́емъ.

Діако́нъ поми́нае́тъ дѣ́птѹ́ха, сѣ́рѣчь помѣ́нникъ оꙋ́ропшихъ.

Сваще́нникъ же мо́лителъ:

Стѣ́гѹ Ио́анна проро́ка, предте́чи и кресті́телеа, стѣ́гѹ сла́вныхъ и всехꙋ́альныхъ а́пѣлъ, стѣ́гѹ и́мѣ́хъ, ѣ́гоже и па́мать соверша́емъ, и всѣ́хъ стѣ́гѹхъ твои́хъ, ѣ́хже моли́твами посѣ́ти́ насъ, Бѣ́же.

И помани́ всѣ́хъ оꙋ́ропшихъ ѡ́ наде́жди воскрѣ́нїѣ́а живото́а всѣ́чнаго. И поми́нае́тъ, ѣ́хже хоще́тъ, оꙋ́ропшихъ по и́менѡ́мъ. И оꙋ́поко́и ѣ́хъ, и дѣ́же приосѣ́цае́тъ свѣ́тъ лица́ твоего́.

Еще́ моли́мъ тѣ́, помани́, Гдѣ́, всѣ́кое ѣ́пкпство́ правосла́вныхъ, пра́во пра́вацихъ сло́во твое́а и́стинны, всѣ́кое преевѣ́терство́, во Хрѣ́стѣ́ діа́ко́нство́, и всѣ́кій сваще́нническі́й чї́нъ.

Еще́ прино́симъ тѣ́ словеснѹю сїю́ слꙋ́жебꙋ ѡ́ велѣ́нїѣ́и, ѡ́ стѣ́нїи собо́рнѣ́и и а́пѣлѣ́тѣ́и цркви́, ѡ́ ѣ́же въ чистотѣ́ и чистнѣ́мъ жи́тельствѣ́ пребыва́ющихъ.

Ѹ́ благовѣ́рномъ и хри́столюбѣ́вомъ правосла́вномъ ро́дѣ́ на́шемъ. Дѣ́ждь ѣ́мѹ, Гдѣ́, мѣ́рное црѣ́тво, да и мы́ въ тишинѣ́ ѣ́го тѣ́хое́ и безмо́лвное́ житїе́ поживѣ́мъ, во всѣ́комъ бл҃гоче́стїи́ и чистотѣ́.

И по пѣ́нїи стѣ́хѹ, сваще́нникъ возглаго́летъ:

Въ пе́рвыхъ помани́...

Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; nechť zbudovány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě oběť spravedlnosti, žertvu a celopaly; tehďáž beránky na oltář tvůj klásti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), nakloní hlavu k diakonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dí knězi:

Pomodli se za mne, vладыko svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího zastíní tě.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobí s námi po všechny dny života našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vладыko svatý!

Kněz: Rozpomeň se na tě Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. Políbiv pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se před svaté dveře, dí:

Doplňme modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den...

Ане̑ всегѡ совершѣнна, ева̑та, мѣрна ѡ безгрѣшна, оу̑ Гда̑ проѡемъ.

Дѣкъ: Подѣй, Гдѣ.

Ѡгѡла мѣрна, вѣрна настѣвника, хранѣтеля дшъ ѡ члѣеъ нашнхъ, оу̑ Гда̑ проѡемъ.

Дѣкъ: Подѣй, Гдѣ.

Процѣнѣа ѡставлѣнѣа грѣхѡвъ ѡ прегрѣшенѣй нашнхъ, оу̑ Гда̑ проѡемъ.

Дѣкъ: Подѣй, Гдѣ.

Добрахъ ѡ полѣзныхъ дшѣаъ нашымъ, ѡ мѣра мѣровн, оу̑ Гда̑ проѡемъ.

Дѣкъ: Подѣй, Гдѣ.

Прѡчеѣ вреѣаа жнвотѣа нашегѡ въ мѣрѣ ѡ покалѣнѣи скончѣти, оу̑ Гда̑ проѡемъ.

Дѣкъ: Подѣй, Гдѣ.

Хрѣтѣанскѣа кончѣны жнвотѣа нашегѡ, безболѣзненны, непорѣбдны, мѣрны ѡ добрагѡ ѡвѣта на стѣашнѣаъ едѣнѣи Хрѣтовѣ̑ проѡемъ.

Дѣкъ: Подѣй, Гдѣ.

Пречѣшю, прочѣшю, преклѡсловѣнншю, славношю влчцѣа нашѣа Бѣшъ, ѡ принодѣш Мрѣю ѡ вѣмн стѣымн поманѣше, еамн еекѣ, ѡ дрѣга, ѡ вѣсь жнвотѣа нашѣа Хрѣшъ Бѣшъ предадѣмъ.

Дѣкъ: Тебѣ, Гдѣ.

Мѣтка приношѣнѣа,
по оставлѣнѣи бжѣственныхъ дарѡвъ на стѣшѣа трапѣзѣ.

Гдѣ бжѣ вседержѣтелю, едѣне стѣе, прѣемлаѣ жѣртвѣа хвалѣнѣа ѡ призывѣающнхъ члѣа вѣмъ ердцѣаъ. Прѣмнѣ ѡ нѣз грѣшнхъ молѣнѣа ѡ принесѣ ко стѣомъ чѣоѣмъ жѣртвенникѣа, ѡ оудѡвлѣ нѣз приносѣти чѣбѣа дары же ѡ жѣртвѣа дѣшнхъ ѡ

нашнхъ грѣсѣхъ...

Požehnej, vладыко, svatý kalich!

Kněz pak skloněn, žehná svatý kalich, řka:

A co v kalichu tomto, učíš drahocennou Krví Krista tvého.

Diákon: Amen.

Poté diákon se skloněnou hlavou ukazuje orarem na obojí a praví tiše:

Požehnej, vладыко, obojí!

Kněz, žehناه oboje svaté předložení, dí:

Proměňiv je Duchem svým Svatým.

Diákon: Amen. Amen. Amen.

A ihned se oba přežehnají a hluboce se klanějí.

Diákon, skláněje hlavu, dí knězi:

Rozpomeň se na mne hříšného, vладыко svatý!

Kněz: Nechť rozpomene se na tebe Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i přišť, až na věky věkův.

Diákon: Amen. (*Odstoupí na své původní místo.*)

Kněz se pak tiše modlí:

A by toto bylo přijímajícím ke střízlivosti duše, k odpuštění hříchů, k účastenství Svatého Ducha tvého, k naplnění království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud aneb k odsouzení.

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto službu za ty, kteří u víře zesnuli, za praotce, otce, patriarchy, proroky, apoštoly, kazatele, evangelisty, mučedníky, vyznavače, zdrženlivce i za každou duši spravedlivou, u víře skončivší.

Kněz přijav kadidelnici, praví hlasitě:

Zvláště za nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavnou Vládkyni naši, Bohorodici a vždycky Pannu Marii.

Za svatého proroka...

И СВЯЩЕННИКЪ БЛАГОСЛОВЛѦ ГЛАГОЛЕТЪ:

И ѿже въ чашѣ сѣи, ѿчисти ю кровь Христу твою.

Діаконъ: Аминь.

И пакы діаконъ, показѣи ѿбома еѣла, глеть:
Благослови блго, обома.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ, БЛАГОСЛОВЛѦ ОБОМЪ ЕѣЛА, ГЛЕТЪ:

Преложивъ дѣломъ твоимъ святымъ.

Діаконъ: Аминь, аминь, аминь.

И главо подклони въ діаконъ священникъ, и рече:
Помани ма, святы блго, грешнаго.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ: Да поманетъ тебѣ Гдѣ Бгъ во цркви твои, во всгда, нынѣ и прешо, и во вѣки вѣковъ.

Діаконъ же рече: Аминь, преходитъ, на немже перекресте стоаше мѣстѣ.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ МОЛИТВА:

Иже быти причащающимъ во трезвѣнїи дшнѣ, во ѿставленїи грѣховъ, въ прїобщенїи свѣта твоего дѣла, во исполненїи цркви нбнаго, въ дерзновенїи ѿже къ тебе, не въ сдѣ, нлѣ во ѿсѣженїи.

ѿце приносимъ ти словесною сїю службу, ѿ иже въ вѣрѣ почишихъ, прѣдѣхъ, ѿцѣхъ, патрїархѣхъ, прѣроцѣхъ, апѣхъ, проповѣдницѣхъ, свѣтѣхъ, мѣченицѣхъ, исповѣдницѣхъ, воздѣржницѣхъ, и ѿ всѣхъ дѣл прѣведнѣхъ въ вѣрѣ скончавшемъ.

И прїемъ кадїло, священникъ возглашетъ:

Израдо ѿ прѣвѣтѣн, прѣчїстѣн, прѣблагословеннѣн, славнон Владычнѣ нашей, Богороднѣн и прешодѣн Марїн.

Свѣта Іоанна...

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhu a veškeren život náš Kristu Bohu poručme. (*Diákon, pokloniv se a přežehnav, odstupuje před ikonou Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Modlitba přinášení důstojných darů Bohu, po jejich uložení na svatý prestol:

Hospodine, Bože, Vševládce, jediný svatý, jenž přijímáš oběť chvály od vzývajících tebe celým srdcem, přijmiž i modlitbu nás hříšných, přinesiž ji na svatý oltář svůj a učiň nás způsobilými, abychom přinášeli tobě dary a oběti duchovní za hříchy své a nevědomost lidskou. Učiň nás hodný-

-mi, abychom našli...

нѣшнѣхъ грѣсѣхъ ѿ людскѣхъ не вѣдѣннѣхъ, ѿ сподобнѣ насъ ѿ брѣвѣтнѣ благодатѣ предѣ твою, ѣже быти тебѣ благопріятнѣнѣ жерѣтвѣ нашей, ѿ вселѣннѣ дхъ благодати твоєѣ блгоумѣ въ насъ, ѿ на предлежащихъ дарѣхъ сѣхъ, ѿ на вѣхъ людехъ твоихъ.

Возглаголаніе:

Шедрѣтами єдинороднаго сѣна твоєго, съ нѣмже блгоговѣннѣ єси, со пресѣтымъ ѿ блгимъ ѿ животворѣннѣ твоимъ дхомъ, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣкн вѣкѣхъ.

Диакъ: ѿмѣнь.

іерей: **М**нрѣ вѣмъ.

Диакъ: ѿ дхѣн твоєхъ.

Діаконъ: **В**озлюбннѣ дрѣга дрѣга, да єдиномыслѣмъ ѿповѣмъ.

Диакъ: ѿца, ѿ сѣна, ѿ сѣаго дха, трѣхъ єдиноєдиню, ѿ неразѣльнѣю.

ѿ сѣенннѣхъ поклонѣтѣа трѣжды, гла тайно:

Возлюблю тѣа, Гди, крѣпостѣ моѣ, Гдѣ ѿтверженіе моѣ, ѿ при вѣжнице моѣ. [Трѣжды.]

ѿ цѣлѣтѣ сѣаа сѣце, ѣкоже сѣтъ покровѣны, перѣкѣ верхъ сѣаго діскоєа: тѣже верхъ сѣаго потнрѣ, ѿ край сѣаа трапѣзы предѣ сою. ѿце ли вѣдѣтѣ свѣщенннѣхъ два, ѿ нѣ множає, то ѿ сѣнѣ цѣлѣтѣ сѣаа вѣн, ѿ дрѣга дрѣга въ рамена. Настѣлѣтѣ же глаголетѣ: хрѣтѣхъ поєредѣ насъ. ѿ ѿвѣщѣтѣ цѣловѣкн: ѿ єтѣ, ѿ вѣдѣтѣ. Тѣкоже ѿ діаконнѣ, ѿце вѣдѣтѣ два ѿ нѣ трѣн, цѣлѣтѣ кнѣждѣ ѿрѣрѣ сѣнѣ ѿдѣже крѣтѣ ѿвѣрѣ, ѿ дрѣга дрѣга въ рамена, тѣкоже глаголюще, ѣже ѿ свѣщенннѣцы. Подѣкнѣ же ѿ діаконѣхъ спокланѣтѣа, на нѣмже єтѣнѣтѣ мѣстѣ, ѿ цѣлѣтѣ ѿрѣрѣ сѣнѣ, ѿдѣже єтѣ крѣтѣ ѿвѣрѣ, ѿ тѣкоже возглаголетѣ:

Двѣрн, двѣрн, прѣмѣдрѣстѣю вѣннѣмъ.

сѣенннѣхъ же воздѣнѣтѣхъ воздѣхъ, ѿ держѣтѣхъ надѣ сѣымнѣ дармнѣ. ѿце же ѿннѣ вѣдѣтѣ сѣенннѣцы сѣжѣннѣ, тѣкоже воздѣнѣтѣхъ сѣымнѣ воздѣхъ, ѿ держѣтѣхъ надѣ сѣымнѣ дармнѣ, потрѣсѣннѣ, ѿ глаголюще кѣ сѣтѣ, ѣкоже ѿ людѣ, ѿ повѣданнѣ вѣрн:

вѣрѣю...

Při těchto slovech diákon, odloživ ripidu, přeloží ruce ve způsob kříže, uchopí levou rukou svatý kalich, pravou pak rukou svatý diskos a pozdvihuje je do výše (činí s nimi nad antiminsem znamení kříže), skloniv při tom hlavu.

Věřící lid zpívá: Tebe opěváváme, tobě dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane, a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz se tiše modlí:

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto a nekrvavou službu, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Sešli Ducha svého Svatého na nás a na předložené dary tyto.

Diákon odkládá ripidu a přistupuje blíže ke knězi. Oba se třikrát pokloní před svatým stolem a potichu při tom říkají: Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou.

Kněz se vztaženými rukama: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha v třetí hodině apoštolům svým seslal, téhož Ducha, Blahý, neodejmi od nás, ale obnov nás, modlíci se k tobě.

Diákon první verš: Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a ducha pravého obnov v nitru mém.

Nato se oba pokloní a přezehnají (stejně tak i po druhém verši).

Kněz podruhé vztahuje ruce: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...

Diákon druhý verš: Nezamítej mne od tváře své a Ducha svého Svatého neodnímej ode mne.

Kněz potřetí se vztaženými rukama: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...

Poté diákon, skloniv hlavu, ukazuje orarem na svatý chléb a praví tiše:

Požehnej, vладыко, svatý chléb!

Kněz skloněn, činí postupně třikrát znamení kříže nad posvěcovanými dary. Nejprve žehná svatý chléb, řka:

A učiň chléb tento drahocenným Tělem Krista tvého.

Diákon: Amen.

Načež diákon se skloněnou hlavou ukazuje orarem na svatý kalich a praví tiše:

A co v kalichu tomto...

Семъ же глаголемъ, діаконъ ѿлагаетъ рїпїдъ, ѡ преложїи рѣцїи крѣтособрїзїи,
ѡ подѣмъ етїиї діаконъ, ѡ етїиї потїрь, ѡ поклонїтєа ѡмнїенїи.

Дїиї: Тебѣ поѣмъ, тебѣ бл҃гословїи, тебѣ бл҃годарїи, Гдїи, ѡ мѡлїи тїи еа,
Бж҃е нашїи.

Свѣщїенникъ же мѡлїтєа:

Бщїе принѡсїи тїи еловѣенїю сїю ѡ безкрѡвнїю елѣже, ѡ
прѡсїи, ѡ мѡлїи, ѡ мїи еа дѣемъ, нїзпослїи дѣа
твоегѡ Стїаго на ны, ѡ на предлежїи дѣры сїи.

ѡ діаконъ ѡбѡ ѿлагаетъ рїпїдъ, ѡ прїхѡдїтєа блїзѣ ко іерїю, ѡ покланїтєа
ѡба трїиждїи предѣ етїю трѡпѣзою, молѡщїа еа себѣ ѡ глаголюща:

Гдїи, ѡже пресѣтїаго твоегѡ дѣа еа трѣтїи чѡсѣ аплѡи твоеи
нїзпослѡвїи, чтогѡ блгїиї не ѡнїи ѡ нѡсѣ: но ѡбновїи нѡсѣ молѡ-
щїи тїи еа.

Стїиї: Сердце чїсто созїждїи во мнѣ Бж҃е, ѡ дѣхѣ прѡвѣ ѡбновїи во
ѡтѣрѡбѣ моїи.

Пѡкї: Гдїи, ѡже пресѣтїаго твоегѡ дѣа:

Стїиї: Не ѡбѣрѣжїи менѣ ѡ лицѡ твоегѡ, ѡ дѣа твоегѡ Стїаго не
ѡнїи ѡ менѣ.

ѡ пѡкї: Гдїи, ѡже пресѣтїаго твоегѡ дѣа:

Тѡже глаголю подклонїиїкѡ діаконъ, ѡ показѡ еа ѡрѡрѣмъ етїиї хлѣбѣ, глаголетѣ
чїиїи:

Бл҃гословїи клїко, етїиї хлѣбѣ.

Свѣщїенникъ же корѡвѣ, знѡменѣтѣ трїиждїи етїиї дѣры, глагола:

ѡ сотворїи ѡбѡ хлѣбѣ еїиї чесїиїе тѣло Хрїтѡ твоегѡ.

Дїаконъ: ѡмнїи.

ѡ пѡкї діаконъ:

Бл҃гословїи клїко, етїю чѡшѡ.

ѡ ѣже еа чѡшїи еїи...

mi, abychom našli blahoďať pŕed tebou, aby byla tobŕe pŕijemnou obŕť naře, a dobrý Duch blahodati tvŕe aby usıdľil se v nař, sestoupiv na tyto pŕedložený dary a na veřkeren lid tvŕj.

Knŕez: Slitovnostı jednorozenŕho Syna tvŕeho, s nımŕ veleben jsi s pŕesvatým, blahým a oŕivujıcım Duchem tvým, nyní i vŕdycky, aŕ na vŕky vŕkŕv.

Vŕřıcı: Amen.

Knŕez: Pokoj vřem.

Vŕřıcı: I duchu tvŕemu.

Diakon: Milujme druh druhu, abychom jednomysľnŕ vyznŕvali.

Vŕřıcı: Otce i Syna i Svatŕho Ducha, Trojici jednobytņou a nerozdıľnou.

Knŕez se klanı tŕıkrŕt a řıkŕ tıře:

Milovati budu tebe, Hospodine, sılo mŕ; Hospodin jest hradba mŕ a ŕtočiřtŕ mŕ. (Tŕıkrŕt)

A polıbı pokrytŕ posvŕcovanŕ dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kalichem a nakonec okraj svatŕho prestolu. Jsou-li knŕži dva neb vıce, tedy i oni vřichni takto lıbajı dŕstojņe dary, jeden po druhŕm, a potŕ i jeden druhŕho na ramenou. Svŕcenım starřı vŕdy řekne: „Kristus uprostŕed nař,“ a mladřı odvŕtı: „Jest a bude.“

Stejnŕ tak diakonı, jsou-li dva neb tŕı, polıbı jeden kaŕdý svŕj orar tam, kde je znamenı kŕıŕe, a pak jeden druhŕho na ramenou, řıkajıce totŕŕ, co knŕži. Podobnŕ i diakon, který stojı pŕed svatými dveřmi, polıbı svŕj orar tam, kde je znamenı kŕıŕe, a provolŕvŕ:

Diakon: Dvŕŕe, dvŕŕe! Pozor mŕjme k veľmoudrostı!

Knŕez sejme z posvŕcovanŕch darŕ aer, pozdvıhne jej a drŕı nad dŕstojņými dary. Slouŕı-li vıce knŕži, spolupozdvıhujı aer a drŕı společnŕ nad pŕınŕřenŕmi dary, chvŕjıce (potŕŕasajıce) jım a řıkajıce potıchu Vyznŕnı vıry.

Vŕřım v jednoho Boha...

Вѣрѣю во ѣдинаго Бѣга Оца вседержителя, творца нѣбъ и земли, видимыхъ же вѣремъ и невидимыхъ. И во ѣдинаго Гда Ииса Хрѣта, Сна Бжїа, ѣдинороднаго, иже ѿ Оца рождѣннаго прежде вѣкѣхъ вѣкѣхъ: свѣта ѿ свѣта, Бга истинна ѿ Бга истинна, рождѣнна, не со-творѣнна, ѣдиносущна Оцу, иже вса быша. Насъ ради человекѣхъ, и нашегѡ ради спасѣнїа, шедшаго съ нѣбъ, и воплотїившагося ѿ Дха Сга и Мрїи Дѣвы, и вочеловѣчшася. Распятаго же за ны при понти-петѣмъ Пилатѣ, и страдавша, и погребѣнна. И воскресшаго въ третїи день по писанїемъ. И возшедшаго на нѣба, и сѣдѣщаго ѡдеснѡ Оца. И пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мертвымъ, егѡже црквию не вѣдетъ конца. И въ Дха Сгаго, Гда, животворящаго, иже ѿ Оца исходящаго, иже со Оцемъ и Сномъ епокланяема и слави-ма, глаголаваго пррѡки. Во ѣдинѡ стѣю сокорнѡю и аплъскѡю црковь. Исповѣдѡю ѣдино крѣщенїе, во ѡставленїе грѣхѡвѣхъ. Чаю воскреснїа мертвыхъ: И жизни вѣдущаго вѣка. Амѣнь.

Дїаконъ: Станемъ добрѣ, станемъ со страхомъ, коннемъ, стѡе возношенїе въ мирѣ приносїти.

Дїакъ: Милость мира, жертвѣ хвалѣнїа.

И сїеники оубо вземъ воздушъ ѿ стѣхъ, и цѣловавъ и, полагаѣтъ на ѣдино мѣсто, глагола: Благодать гда: Дїаконъ же поклонївша, вхѡдитъ во стѣи олтаря. И приимъ рїпидъ, вѣдетъ стѣа блгоговѣнїю.

Возгласїе:

Благодать Гда нашегѡ Ииса Хрѣта, и любѣ Бга и Оца, и причастїе Сгаго Дха, вѣди со вѣмнѣи ками.

Дїакъ: И со дхомъ твоимъ.

Сїеники: Горѣ имѣнимъ сердца.

Дїакъ: И мамы ко Гду.

Сїеники: Благодаримъ Гда.

Дїакъ: Достойно и праведно съть, покланѣтися Оцу, и Сну, и Сгомъ Дху, Трїцѣ ѣдиносущнѣи и нераздѣльнѣи.

Достойно и праведно...

vydal za život sveta, vzal chleb do svatych, precastych a neposkvrnenych rukou svych, a díky vzdav, pozhnal, posvetil, rozlomil a dal svatym svym ucednikum a apoštolum, řka:

Kněz nahlas pronáší ustanovující věty tajemné večeře:

Vezměte, jezte, to jest Tělo mé, kteréž za vás lámáno jest na odpuštění hříchů.

Věřící: Amen.

Při těchto slovech kněz i diákon, který drží orar třemi prsty pravice, ukazují na svatý diskos. Po nich se s úklonou přezehnají. (Stejně tak i při druhé větě: „Pijte z něho všichni,“ nad kalichem.)

Kněz tiše: Podobně i kalich po večeři, řka:

Kněz nahlas: Pijte z něho všichni, to jest Krev má Nového zákona, která se za vás a za mnohé vylévá na odpuštění hříchů.

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Pamatujice tedy na toto spasitelné přikázání a na všechno, co se pro nás stalo: kříž, hrob, třetího dne zmrtevýchvstání, na nebe vystoupení, po pravici usednutí, druhý a slavný příchod opětný, –

Kněz nahlas:

Tvoje z tvého tobě přinášíme pro vše a za vše.

Ještě přinášíme tobě...

твѡй ѿнѣ, ѿ дѣхъ твѡй ѿтѣи. ѿтѣи ѿ прѣстѣи, ѿ великолѣпна
глагола твѡа, ѿже мѣръ твѡй тѣмъ возлюбѣлъ ѿнѣ, ѿкоже ѿна
твоего ѿднороднаго дѣти: да всѣмъ вѣрѣмъ въ него не
погибнетъ, но ѿмать живѡтъ вѣчныи: ѿже пришеде, ѿ всѣ
ѿже ѡ насъ смѡтрѣнїе ѿполнѣвъ, въ нѡщѣ въ нѡже
предаше, паче же самъ себѣ предаше, за мѣрскїи живѡтъ,
прїемъ хлѣбъ во стѣла своѣ ѿ прѣнѣстѣи ѿ непорѡчныхъ рѣки,
благодарѣвъ ѿ благодарѣвъ, ѡсвятѣвъ, преломѣвъ, даде стѣмъ
своѣмъ ѡчѣннѡмъ ѿплѡмъ, рѣкъ:

Возглашенїе:

Прїимѣте, ѿдѣте, сїѣ ѿстѣ тѣло моѣ, ѿже за вы
ломѣмоу во ѡставленїе грѣхѡвъ.

Дїакъ: ѿмѣнь.

Семъ же глаголемомъ, показѣтъ свѣщеннѣкъ дїаконъ стѣи дїаконъ, держѣ ѿ
ѡрѣарѣ трѣмѣ персты деннїцы. Подѡбнѣ, ѿ сѣдѣ глаголетъ свѣщеннѣкъ: Пїйте ѡ
неѣ всѣ: спокѡжетъ ѿ самъ стѣи потѣръ.

Свѣщеннѣкъ тѣи: Подѡбнѣ ѿ чашѣ по вѣчерѣ, глагола:

Возглашенїе:

Пїйте ѡ неѣ всѣ, сїѣ ѿстѣ крѡвъ моѣ нѡваго завѣта, ѿже
за вы ѿ за мнѡгѣмъ ѿзлѣбѣмаю, во ѡставленїе грѣхѡвъ.

Дїакъ: ѿмѣнь.

Свѣщеннѣкъ мѡлнтѣ:

Помнѣюще ѡубѡ спѣнѣтельнѡ сїѡ заповѣдѣ, ѿ всѣмъ ѿже ѡ насъ
вѣвшаа: крѣтъ, грѣбъ, трнѣднѣвное воскрѣсѣнїе, на неѣ
восхождѣнїе, ѡдеснѡ сѣдѣнїе, вѣторѡе ѿ самъное пѣки пришегѣе.

Возглашенїе:

Твоѣ ѡ твѡихъ тѣбѣ приносѣце, ѡ всѣмъ ѿ за всѣ.

ѿце приносѣмъ ти...

Žalmista: **V**ěřím v jednoho Boha, Otce, Všemládcе, Stvořitele nebe
a země, všeho viditelného i neviditelného.

I v jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného
a z Otce zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého
z Boha pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skrze
něhož vše učiněno bylo. **J**enž pro nás lidi a pro naše spasení se-
stoupil s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem
se stal. **J**enž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a po-
hřben byl. **A** třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. **V**ystoupil na
nebesa a sedí po pravici Otce. **A** znovu přijde se slávou soudit živé
i mrtvé; jeho království nebude mít konce.

I v Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem
i Synem spoluctěn a spoluoslovován jest a mluvil skrze proroky.

I v jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých a **Ž**ivot věku budoucího. Amen.

Diákon: **S**tůjmež pevně, stůjmež s bázní, pozor mějme a v
pokoji přinesme svatou oběť!

Věřící: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Diákon při
zvolání kněze: „Blahodať Pána našeho...“ se pokloní a vchází do svatého
oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně posvěcované dary (není-li ripidy,
činí tak jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: **B**lahodať Pána našeho Ježíše Krista
a láska Boha Otce a účastenství Svatého Ducha budiž se
všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýmá rukama: **V**zhůru srdce!

Věřící: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýmá rukama: **V**zdávajme díky Hospodinu!

Věřící: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se Otcí i Synu i Svatému Duchu,
Trojici jednobytné a nerozdílné.

Důstojno a spravedlivo...

СЦІЕННИКЪ ЖЕ МОЛНЧЕА:

Достойно и праведно тѣ пѣти, тѣ бѣгословити, тѣ хвалити, тѣ благодарити, тѣбѣ поклонятисѧ на всѧкомъ мѣстѣ бѣгословіа твоегѡ: ты бо єси бѣгъ неизречененъ, недовѣдомъ, невидимъ, неоситижимъ, пріисхо єи, такожде єи, ты и єдинородный твоѡ єи, и дѣхъ твоѡ єи. Ты ѡ небытіѣ въ бытіѣ насъ привѣлъ єси, и ѡпадшыа возсѣавилъ єси пакы, и не ѡсѣдѣлъ єси всѧ твора, дондеже насъ на нѣбо возвелъ єси, и црѣтво твоѡ даровалъ єси вѣдущее. ѿ єихъ всѣхъ благодаримъ тѣ, и єдинороднаго твоегѡ єи, и дѣхъ твоегѡ єи, ѡ всѣхъ, иже въмы, и иже не въмы, явленныхъ и неявленныхъ бѣгословенныхъ бывшихъ на насъ. Благодаримъ тѣ и ѡ сѣбѣ єи, юже ѡ рѣкъ нашихъ пріѣти и зволалъ єси, аще и предсѣдѣи тѣбѣ тысащы архангѣловъ, и тмы ангѣловъ, херубіимъ, и серафимъ шестокрилатѣи, многоочитѣи возвышѣиша пернатѣи.

Возгласіиіе:

Повѣданю пѣснь поюще, вопіюще, възвѣающе и глаголюще.

Діакъ: Єи, єи, єи Гдѣ саваѡдѣ, испольнѣ нѣбо и землѣ сѣбѣ твоеѣ, ѡанна въ вышнихъ, бѣгословенъ грядѣи ко ѡма Гдѣ, ѡанна въ вышнихъ.

И заѣ пакы діаконъ, пріимъ єи свѣздѣицѣ ѡ єи діаконѣ, творитъ крѣтѣ образъ верхѣ єи, и цѣловѣкѣ ю полагаєтѣ. Таже пріходитъ, и єтанетъ на деснѣи єи: и вземъ рипидѣ въ рѣцѣ, ѡмахиаетъ тѣхъ бо всѣмъ кнѣимъ и єтрахомъ, верхѣ єи дарѡвъ, ѡко не єкетъ мѣхамъ, ни ѡномѣ єи таковоѣ. аще же єкетъ рипиды, творитъ єи бо єдинѣимъ покрѡкѣимъ.

СЦІЕННИКЪ МОЛНЧЕА:

Гє єи и мы блаженными єи, вѣко человекѡлюбче, вопіемъ и глаголемъ: єи єи и пресѣи, ты и єдинородный

твоѡ єи, и дѣхъ твоѡ єи...

Kněz pronáší modlitbu svaté anafory:

Důstojno a spravedlivo jest tebe opěvovati, tobě dobrořečiti, tebe chváliti, tobě děkovati, tobě se klaněti na každém místě panování tvého; neboť ty jsi Bůh nevýslovný, nevyzpytatelný, neviditelný, nevystižitelný, věčně jsoucí, věčně týž, ty a jednorozený Syn tvůj a Duch tvůj Svatý; ty z nejsoucna v jsoucnost přivedl jsi nás a padnuvší pozvedl jsi nás opět a neopustiv nás, činil jsi vše, až jsi nás do nebe povznesl a království své budoucí nám daroval. Za to vše děkujeme tobě i jednorozenému Synu tvému i Duchu tvému Svatému, za všechno, známé i neznámé, zjevené i nezjevené dobrodiní prokázané nám. Děkujeme tobě i za službu tuto, již jsi z rukou našich ráčil přijmouti, ačkoliv tě obsluhují tisíce archandělů, zástupové andělů, cherubínové a serafínové, šestikřídlí i mnohoocí, *ve výsostech* na křídlech se vznášející.

Kněz:

Vítěznou píseň zpívající, volající, hlásající a pravíce:

Věřící lid zpívá: Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupů (Savaof). Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně.

V této chvíli diákon, odloživ ripidu a přešed předtím kolem prestolu na levou stranu, vezme svatou hvězdicí se svatého diskosu a činí jí znamení kříže nad ním. Poté políbiv ji, složí ji a položí na svatý prestol. Pak přejde opět na pravou stranu svatého prestolu, vezme ripidu a věje jí tiše a s plnou pozorností a bázní nad posvěcovanými dary.

Kněz se modlí:

Stěmito blaženými mocnostmi i my, Vládce lidumilný, voláme a pravíme: Svatý jsi a přesvatý, ty i jednorozený Syn tvůj i Duch tvůj svatý; svatý jsi a přesvatý, a velikolepá jest sláva tvá, jenž jsi sobě tak zamiloval svět svůj, že jsi Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. Jenž přišel a naplniv veškeré záměry *tvé* s námi, v noci, v níž vydán byl aneb spíše sám sebe

vydal za život světa...